

Ese de trei ori in sepietana: Mercuri-a,
Vineri-a si Dominec'a, candu o cota in-
trega, candu numai diumetate, adese dupa
momentului imprejurilor.

Pretilu de prenumeratii:

pentru Austria:	8 fl. v. a.
" diumetate de anu :	4 " "
" patrariu :	2 " "
pentru România si strainetate:	
pe anu intregu :	16 fl. v. a.
" diumetate de anu :	8 " "
" patrariu :	4 " "

ALBINA.

Alessandru conte Sterca-Siulutiu

metropolitulu si archiepiscopulu romanilor g. c. a repausatu vineria trecuta la Blasius. Scire de a dreptulu despre acestu tristu evenimentu n'am primitu inca, si ne basâmu pre insciintarea de domineca a biroului telegraficu din Pesta, care adauge că astazi (marti) se vor astrucă osamintele naltului prelatu romanu binemeritatu de natiune si patria.

A face biograf'a repausatului, lasâmu condeiului ce va descrie istori'a natiunei si natiunalitatei romane, aci numele Sterca-Siulutiu va avea o pagina frumosa pe care se va insera amorea crestina si natiunala dovedita cu mari sacrificie si intre cercantante grele, cu abnegatiune de miratu, din momentulu in care increderea romana l'a chiamat la scaunulu archipastorescu pana in or'a mortii.

Natiunea romana a perduto unu capu inteleptu, ce posiedea o anima plina de amore si de energie pentru faptele salutarie natiunei.

Doliu comunu aréta dorerea nôstra comuna. Si daca in mediocul suspinelor romanesci, se va gasi veri unu strainu contrariu natiunalitatem nostro care desbracandu-se de umanitate se sentia bucuria pentru perderea barbatului pe care ar fi dorit a-lu delatură si mai nante din funtiune, — se spunem acelui strainu: Non omnes Fabios abstulit una dies!

Se plangemu cu totii! Lacremele nostre le detorim barbatului de merite!

Fie-i tierin'a usiora!

Viena 29 aug./10 sept. 1867.

Responsulu deputatiunei unguresci se predede sambet'a trecuta cardinalului de Viena Rauscher, carele e presedinte de deputatiunei nemtiesci. Rauscher l'a incredintat subcomitetului dep. nemtiesci, pentru a face reportu, despre care apoi deputatiunea n. va trebui se decida in siedint'a de astazi. Despre cuprinsulu responsulung. nu se scie nemica autenticu, de catu că ungurii se ferescu a face veri o propunere positiva. Dupa informatiunile lui „Fremdbl.“ elaboratulu ung. recerca pre nemti ca se faca acestia o propunere positiva despre modulu tratarii sarcinelor comune imperiale. Dupa „Deb.“ ungurii cu argumentatiunile loru respingu din sentinta in sentinta tot parerile nemtilor si apoi vinu la

conchisiunea cumca nu contributiunile directe (precum li se imparea nemtilor) ci venitulu brutto din tota contributiunile directe si indirecte se servesa de scala pentru a mesură capacitatea de contributiune a ambelor diumetati de imperiu, si d'aci apoi cuot'a ce are se pôrte fie care parte din spesele afacerilor comune imperiale. — Din acestea se vede că tota negotiatiunile de pana acum n'au potutu conduce pana la veri o propunere positiva, ci fie care parte imbia pre cea lalta se o faca.

Pre candu deputatiunile se imbia astfelu ca Grecii la temnitia, vediuramu in „Köl. Z.“ dilele trecute o corespondentia din Viena, carea pretindendu a descrie pareri din regiuni innalte, spune că acum s'au lasatu tota in vîia ungurilor, li s'au facutu concesiuni peste con-

cessiuni, dar daca neci asiè nu vor poté scôte la cale „impacarea constitutiuala,“ atunci ungurii vor trebui se accepte constitutiunalismu numai pre atunci, pre candu vor fi maturi de gradulu celorulalte provincie austriace.

Cu alte cuvinte, acésta pare amenintare cu returnarea absolutismului. E inse forte ridiculosa. Absolutismul a datu Austriei nisce loviture de cari tocma vre se se vindece, dar nu se si le redorësca. De asemene amenintare nu se sparia neci magiarii neci nemtii, domnii situatiunei. Era romanii si cele lathe natiunalitati apesate, o considera si mai putinu, aci nu sunt rari ómenii cari dieu că pana ce domnii nu-si vor veni in ora se respecte dreptatea, pana atunci putinu ni pasa de schimbarea sistemelor, ni-e totu atat'a! — Dar nu indiferentismulu provoca eschiamatiunea de „totu atat'a“, ci cercantante actuale, căci indiferentismu nu mai are neci o natiune, fie care vede că se decide despre existinta sa natiunale, — si acésta va fi bine se n'uite cei ce vor avea a desbate proiecte de legi pentru multiamirea natiunalitilor. —

La Genf in Svitiera se intrunesce unu congresu de pace, care va tiené cateva siedintie. Membrii se obligea a lucra pretotindene prin statele loru a sustiné pacea si relationile bune intre popore. La acestu congresu veni domineca s'eră si betranulu erou Garibaldi, care pretindene fu primitu in caleatoria si in Genf cu mare entusiasm Generalulu multiam, laudă cetatea Genf „Rom'a inteligenției,“ gratulă Svitierei d'a fi datu prim'a lovitura papatalui, si promise că va merge la Roma. Acum Svitieranii tindu a forma unu contra-congresu, numitul „conservativilor“, pentru că celu de pace de la Genf, lu numescu „congresu de batalia“ in urmarea infatisiarii lui Garibaldi, si se temu se nu capete confederatiunea note de la statele vecine europene.

Lapedandu prejudetiele de partita,

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespondenti a-i nostri, si d'adreptulu la Redactiune: Josefstadt, Langeasse Nr. 43, unde suntu a se adresă si corespondintele, ce privesc Redactiunea, administratiunea seu speditor'a catre vor fi nefrancate, nu se vor primi, éra cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuntie si alte comunicatiuni de interesu privat — se responde cate 7 cr. de linie repetitile se facu cu pretiu scadutu. Pretiul timbrului cate 30cr. pentru una data, se antecipa.

vom recunoscere in congresulu de Genf, că democratia Europei tiene timpulu de astazi de necesariu pentru a-si manifesta esistinta sa.

Inca o data cau'a natiunalitatilor fatia cu „M. Ország.“

III.

(a M) „Magyar Ország“ nu se invioiesce la formarea de districte natiunali pentru limbele diferitelor natiuni ale patriei. — Noi asiè credem, că cine nu primesce formarea de atari districte seu comitate, acel'a negresitu trebe se primessa principiulu dreptului facultativ curatu si netulburatu, adeca, ca totu insulu se pôta totu de un'a si pretotindenea a se folosi de veru-care limba, — uniculu principu, ce n'ar avea lipsa de teritorie pentru limbe, dar are inse in consecintiele sale, precum suntem convinsi că nu se indoiesce nici „M. O.“ — e o imposibilitate fizica, care imposibilitate evidentă dora va fi in stare a aduce si pre „M. O.“ la cunoștiint'a mai adeverata, cumca — daca vremu se dàmu unei limbe aperamentulu legalu, cauta se-i dàmu si unu anumitu teritoriu. De aci ni se pare a fi destulu de invederatu, că districtele seu comitatele limbisticice, contra caror'a „M. O.“ este atatu de iritatu, nu atatu sunt institutiuni „din epoca varvarismului celui mai cumplit,“ ci mai vertosu sunt efeptulu acelei legi a naturei, dupa care — tota existinta este conditiunata de spatiu si tempu.

Elaboratulu clubului deputatilor roman si serbi cuprinde in §. 1, punctul 2 din cuventu in cuventu urmatorele: „Fie-care natiune este in dreptu de a-si folosi stindardulu propriu natiunale, ca spresiune esterioara a natiunalitatii sale; la ocaziunea de solenitati publice inse, si pre edificiile publice — pre langa stindardulu coronei.“ — Acesta dispusestiune e, precum i arata testur'a, pentru stindardulu natiunalu permisiva, pentru stindardulu tieri imperativa. „M. O.“ a a-

FOISIÓRA.

Orele de recreatiune

de

Ludovicu Guicciardini.

(vedi nr. 89.)

Sclint'a tacerii este nu mai putinu importanta de catu ocea a vorbirei.

Unu teneru cu numele Careone, forte vorbitoriu (leptitoru) cercă a se tocni cu Isocrate retoriculu pentru a inveti retoric'a in scol'a acestuia. Isocrate ceru salariu indoit, si intrebatu fiindu din ce causa cere, respunse: pentru că pre tine trebuie se te inveti două facultati, un'a a tacé si alt'a a vorbii.

Inteleptii multiamescu lui Ddieu de binefacerile prime.

Cosma de Medici betranulu, care pentru inteleptiunea sa a capetatu numele de inteleptu, adese — precum se scie si precum se gasește in istoria — facea fapte forte sante clandindu besericu, monastiri, spitale, nu numai in patri'a sa (Florentia) ci si in alte parti ale Eu-

ropei, spesandu mai multu de patru sute de mii de galbeni, afora de cele lathe elemosine (pomeni) mari si mici ce le facea in tota dilele, maritandu fete serace, dandu daruri preotiloru. Decei mirandu-se toti de atat'a religiositate, acelu pre nobilu omu indatiná a dice amiciloru sei intimi cumoa n'a facutu neci candu atate spese in catu in cartile sale se-lu astfel scrisu pre Ddieu ca detoriu.

Omenii constanti si descepti nu asculta de catu a principiloru.

Ludovicu Marsiliu omu de precepere si de multa invetiatura, a instruitu si educatu in studiele de umanitate pre unu teneru seracu cu numele Ioanu, care apoi devine forte invetiatu. Se intemplă că altu invetiaceu miscatu de invidia, incepdu intrascunsu a batjocorí pre tene-rulu afirmandu maestrului că acel'a are o natura rea, si că e nemultamitoru in privint'a lui si cu cugetu reu. Asemene lucruri repetindu-le alta data, betranulu invetiatu l'intrebă: catu timpu e de candu cunosci pre Ioanu? unu anu, respunse discipululu. Me miru deci, adause betranulu, catu de inteleptu te credi tu si pre mine catu me tieni de neprecepantu, că presupun a fi cunoscutu natura si datinele lui Ioanu intr'unu anu cu multu mai bine de catu mine in diece ani.

Frumséti'a corpului nu se asemena cu ceea si inimie.

Vulpea si Leopardulu se disputau intre sine despre frumséti'a loru. Leopardulu si-lau-dă pestritiel'a pelci sale, era Vulpea nepotendu opune a sa pele, dise: taci, nebunutile, cu catu e mai bine a fi pestritiu la inima de catu la corpul.

Viéti'a privatiloru e mai placuta si mai lenisita de catu a principiloru.

Massimianu si Diocletianu Imperatii ustaniti de guvernare, depusera amendoi domnirea din propri'a loru vointia, cest'a la Nicomedia, cel'a la Mediolanu. Nu multu dupa acésta Massimianu sentindu parere de reu si intielegendu că fiulu seu Massentiu e alesu de Imperatu, veni la Roma cu voint'a si sperant'a — ce inse nu-i reesi — de a relua domnirea si spre acestu scopu chiamá cu intetire si pre Diocletianu. Dar Diocletianu i respuse astfelu: o frate, daca ai vedé frumosulu curechiusi cepele frumose ce io le-amu semenatu si plantat cu man'a mea, de securu că nu te-ar mai bate cugete de domnire!

Cu catu blandetia principii bravi infrangu limbele reale ale supusiloru.

Regele Antigonu si-condusese armat'a in

timpu de iérna pe locuri deserti, deci multe lucruri necesarie li lipsia, si pentru aceea unii ostasi insolenti — nescindu că-su aprópe de regele — lu defaimau vorbindu multe reale despre densulu. Dar elu audindu-i, ca omu bunu si placut ce era, aradică pand'a cortului seu si dise: audit mei, daca voiti se defaimati pe regele, mergeti unu picu mai departe, pentru că daca ve va audí, voi nu veti poté portă pedéps'a!

Sumeti'a omenescă se nescindă de aducerea a minte cumca viéti'a si scurta.

Sorse regele Persiloru plecandu la batalia in contra Greciloru si vediendu totu Elspon-tulu plinu de multele sale corabii si de nenumeratele sale trupe, eschiamă cu graiu innaltu dicoudu: io sum serice! Nu multu apoi dupa acésta, schimbandu-si fat'a incepdu a plange. Vediendu Artabanu unchiulu seu atat'a schimbare, l'intrebă ce o caus'a. Caruia Sorse respuse superatul si cu multa blandetia: io plangu pentru că mi-a venit a minte catu e de ticalosa si de scurta viéti'a ómeniloru, considerandu că in mai putinu de una suta de ani, noi de securu toti vom fi morti si putredii.

Pentru ce legile omenesci se asemena pandie de paingine.

flutu de bine a cită în critică sa din vorba 'n vorba numai partea anterioară a dispusetiunei, si apoi a-si versă mania asupr'a ei. Dar se vedem, daca are ceva dreptate.

Precum e cunoscutu, in tōte tierile au nu numai cercurile politice, cum sunt d. e. orasiele, municipalitatile etc. ci si alte corporatiuni, ba adesea si societatile private standardul loru propriu, pe care lu folosescu său senguru său langa altierei. Intr' acēsta nu se deosebesce nice Ungaria. La alegerile de deputati pentru dieta totu de un'a s'a servit — pana si partitele regimului magiaru de multe si feliurite stindarde ale natiunalitatilor nemagiare; dar inse pana acum celu pucinu — afara de „M. O.“ pre catu ni este cunoscutu, nime altulu a privitu intr' acesete stindarde vr'unu periclu pentru statu. Natiunalitatea ca conscientia de o comuniune familiară bucurosu si-sprima esistintia publica si prin standardul seu. Cine intr' acēsta spresiune esterna affa o crima de statu, acel'a prin consecintia trebe se afle totu asemene crima de statu si in conscientia de natiunalitate, carea e bas'a si motivulu acelei spresiuni. Cine inse cugeta si sente asiè, acel'a — pare-ni-se, că celu pucinu nu pote dice despre sine, cumca doresce a respeptă si garantă interesele natiunali ale conce-tatiilor sei.

Mai de unadi am arestatu, că scopulu natiuniei, carea e societatea morală primaria său fundamentală, chiar in contrastu cu societatile intrunite pentru scopuri de sine alese, nice candu nu pote se devina in contradicere cu menintia etica a statului; si pentru acēsta statul daca vre elu se remana creditiosu destinatiunei sale etice, nu e indreptatitul nici o data, sub nici unu pretestu, a denegă natiuniei genetice recunoscerea drepturilor ei fundamentale prin lege, adeca a recunoscere esistintia si indreptatirea publica a natiunalităei. Cu privinția la corporatiunile infinitate prin libe-rulu dreptu de reunire, am disu respicatu, că — „scopurile loru, ca efluentie ale vōiei loru individuale, potu — casă acēsta voia, se devina in contrastu cu chiamarea etica a statului;“ — totuși „M. O.“ facia cu acēsta dice: „asiè-dara dupa sistem'a scriitoriu-nice individulu n'ar poté vr'o data se vina in contrastu cu scopulu statului, pentru că nice indi-vidulu nu e produpu alu statului, ci si elu este scopu de sine, este subiectu de drepturi fundamentale!“ — Se vedem.

Anacarside filosofulu cu icsusintia asemenea legile oméniloru cu pandi'a painginiloru, dicendu că precum acēsta prinde numai pre animalele mai mice éra pre cele mai mari le lasa, asiè sunt si legile, cari constringu pre cei seraci si slabii, éra pre cei poterici ii lasa se tréca. Unii atribuescu acēsta sentintia lui Solone.

Esemplulu celu mai bunu de a intrebuită invingerea in tierile cucerite.

Cresu in batalia fiindu prinsu de Ciru si ranit u reu, dicea că in timpu de pace fiii inmormenta pe parinti, in timpu de batalia parintii si-inmormenta fiii. Vediendu apoi cumca soldatii lui Ciru despōia tiér'a, ii intrebă că ce facu? La ce Ciru respuse: despōia acēsta cetate a ta, si aceste avutſi ale tale. Se scfi rege (adause Cresu) cumca nu ale mele despōia ci ci ale tale, că tōte sunt ale tale. Ciru miscatul de asemene vorbe, oprl despoarea.

Lingusirea une ori e scumpa lingusitoriloru.

Intrandu Marcu Antoniu triumvirulu in Atena, toti acei cetatiani dupa ce i-au pregatit mari onori, venira spre intimpinarea lui. Voindu ei se-lu lingusiesca catu mai multu, i disera cumca in cetatea loru au pro Dien'a Minerva d'a o marită, si cumca dorescu a o dă lui de soția ca Dieului Liberu. Acum Marcu Antoniu

Individulu, precum credem, că dōra ni va concede si „M. O.“ e persōna fisica, natiunea e persōna morală, carea ca societate fundamentală si remane pururea persōna morală, carea érasi nu pote veni in contradicere cu — dreptulu si moral'a, asiè-dara nici cu scopulu eticu, adeca scopulu de dreptu moralu alu statului.

Dar „M. O.“ tiene, că acēsta n'ar fi asiè, si elu argumenta in urmatoriu tipu: „Dorere, că in viēt'a practica n'avemu totu de un'a a face totu cu atari individi ideali si nici totu cu astu felu de persōne morale ideale. Pre scriitoriu din „Zukunft“ (si „Albina“), de buna séma l'a facutu a retacă necunoscintia acelei distinctiuni, in limb'a nemtiésca nesprimabile ce esiste intre o persōna de insusirea sprimata in limb'a magiara cu erkölcs, si alt'a cu erkölces.“ Va se dica pre romania: intre persōna morală si persōna de moralitate. Vase dice, dupa „M. O.“ pote se esiste o persōna morală, totu o data cu moralitate, si érasi o persōna morală *fora moralitate*; apoi d' aci deduce „M. O.“ că o persōna morală in viēt'a practica prin scopurile ei nemorale p're adese ori pote se devina; ba si devine in contrarietate cu scopulu statului; prin urmare, că *politichu practicu* trebe se tienă acēsta in vedere si la tendintele său aspiratiunile natiunale, si asiè dara, că obiectul atentiu-niei lui nu are se fie scopulu eticu alu natiuniei, ci scopurile si tendintele conducatorilor natiunalitatiloru. —

„M. O.“ a observatul fōrte dreptu, că distinctiunea ce o face intre o persōna morală de moralitate si un'a *fora moralitate*, adeca *morală-inmorală* — nesprimabila, ba necunoscuta — dar nu numai limbei germane, — ci precum credem noi, si logicei. Acēsta distinctiune da lui „M. O.“ totu dreptulu de — *originalitate*. Acēsta distinctiune e — adeveratul noua, si n'are de catu unu unicu defeptu, că — *nu e buna*. Dupa cum scimus noi, in catu pentru societati esiste nu numai in limb'a nemtiésca, ci in orientare alt'a, dar apoi si in logica — o distinctiune mai vechia; aceea, ce e dreptu, chiaru pentru că e mai vechia, nu e asiè noua ca alui „M. O.“ dar ea a buna séma va fi mai adeverata. Se face adeca regulatul distinctiune intre ambele concepte de corporatiune său societate in generalu, si de persōna morală, adeca de o societate ce atientesce pururea *unu scopu moralu*. Corporatiune si totu odată conceptu genericu despre conceptulu

de „persōna morală,“ e — fora privintia la scopu, tōta societatea său universitatea de persōne fisice, ce au conscientia despre scopulu loru comunu. Atare societate devine persōna morală *numai prin scopulu său tient'a sa morală*, si de-cade érasi la trépt'a de corporatiune său societate simpla, indata ce scopulu ei devine *nemoralu*. Dar o spuseseramu inca mai de unadi, că natiunea ca societate fundamentală, n'are si nu pote avea altu scopu de catu „desvoltatiunea său perfeptiunea propria omnilaterală.“ Acestu scopu eticu alu natiuniei nu pote se fie, nici pote se devina candu-va nemoralu, si prin urmare nu pote se stee in contrastu cu destinatiunea său scopulu eticu alu statului. — Deci la deslegerea cestiu-nei natiunalitatiloru se lucra tomai pentru a realiză catu mai deplinu acelu scopu alu natiuniloru, prin urmare legalatiunea, său „politichu practicu“ n'are a se ocupă de scopurile individuale ale conducatorilor natiunalitatiloru, cum cugeta „M. O.“ — fiindu tréb'a politiei de ai controlă pre aceia, ci detorinti'a politichu practicu si a legalatiunei e — a combină si a staveri tōte conditiunile, si asiè-dara firesce, cu atatu mai vertosu *acele conditiuni legale*, cari sunt neaperat necesarie pentru inaintarea si *realisarea acelui scopu eticu*.

Aci acum se nasce intrebarea, daca e posibila si cugetavera inaintarea si realisarea acelui scopu eticu — atunci si a colo, unde si candu — precum proiecteaza subcomisiunea, legalatiunea decom-pune in atomii sei neorganici, adeca in individi chiaru pre subiectulu acelu scopu, adeca pre natiune, pre persōna morală care ar fi se se desvólte, si i denegă pana si recunoscerea legală a esistintiei ca atare? Legalatiunea ar avea chiamarea a infinită tōte conditiunile legale pentru ca omnilaterală desvoltare a natiuniloru se se pote realiză catu mai deplinu; dar ea ambla se denegă natiuniloru chiar si recunoscerea drepturilor loru innascute său fundamentale, ba li denegă intocmai si *prim'a conditiune a tuturor conditiuniloru*, adeca ea nu li recunoscere esistintia loru ca atare prin lege! Si apoi legalatiunea carea prin acēsta intra in cea mai apriga contradicere cu chiamarea etica si a sa, dar si a statului, ea se fie indreptatita a face acēsta pentru cuventulu, cum dice „M. O.“ că unii, ba noi adaugem, că toti conducatorii natiuniloru, potu se aiba tendintie de crima in contra statului?

Dar dupa ce teoria pote se fie indreptatită statul din astu felu de motivu a pedepsí pre natiune, a-o pedepsí pre ea, carea in persón'a sa morală e si romane nevinovata chiar si daca nu numai conducatorii, ci si toti membrii ei de facia ar fi vinovati de crim'a de statu, a o pedepsí cu denegarea drepturilor ei fundamentale, a o pedepsí anticipative, si inca cu cea mai aspra pedepsa, cu despoarea de drepturile naturale, cu helotia natiunala? Oare pusetiunea acēsta, pre care o ié „M. O.“ aci facia cu natiunile nemagiare — nu e o pusetiune a fundu marcata a teoriei *perderei de dreptu potentiate*, adeca a teoriei *despotierei preventive de dreptu*??

Fie cum va fi „M. O.“ prin politică sa si a radicatu celu mai demn monumen-tu liberalismului seu, si noi pentru incheiere n'avemu de catu a i observă, că ar fi bine ca „politichu practicu“ se-si faca socotél'a mai multu cu positivitate si se ie in consideratiune, că secului nostru i a venit partea a deșteptă din somnu individualitatile poporeloru, cari ajungendu o data la conscientia de sine si de nalt'a loru chiamare d'a influență prin dispusetiunile loru naturale, desvoltamentul istoricu alu oménimei ca faptoare decicatori, — se potu da, respinge si apesă pentru unu tempu prin volnici si fortia, dar inse chiar prin acēsta si mai curendu ori mai tardiu potu se devina cu atatu mai periculosi esistinti statului. Unoră deci se pote templa, ca — precandu „politichu practicu“ se opintesce a asecură esistintia statului pri-midilice à la „M. O.“ — de o data, for-veste, se nu mai aiba *nemică* de aseratu! —

Ostendé in Belgiu 27 aug. 1867.

Schitie unui tratatul intre Prusia și reprezentantele Germaniei si intre Austria

De cateva luno apară la Paris unu diu-nalul nou francesc, sub numele „*Situation*,“ ce lumea lu tiene a fi in simbri'a curtilor regelui de Anovera destronat anu de catra Prusia. Acestu diuaru desvoltă multa apăratie in pusetiunea contra lui Bismark, era relaționă sale i facu cu potintia a publică din cindu acte de importantia, putinu, cunoscute. Asiè publică dilele trăcate unu actu sub titlulu de sus. Acestu trațat s'ar fi imbiatul Austrii de catra Prusia nainte de convenirea de la Salzburg, pre carele inse Austria l'a respinsu. Difariul ministeriale „W. Abd.“ denegă asta imbiare, si actul intregu lu dechiara de fabricatiune propria a „*Situationci*.“ Cu tōte acestea diuariile se occupă totu de elu, cauța deci se

moru, traiesc in corpulu altuia éra in alu loru sunt morti.

E virtuosu si laudabilu a nu descoperi secretele altuia, si e inteleptesc a comunică rareori ale sale cuiva.

Virtutea de-a tacé secretulu e atatu grea, precum numai pote fi. De aceea Aristotele fiindu intrebatu că ce i se pare a fi mai greu, respunse: a tacé secretulu. Platone dice că o mulu nu pote fi inteleptu daca nu scie tacé secretulu, si adause că se pote cubloce in catu place lui Ddieu secretulu, că insa-si Maestatea Sa ceréscu nu lasa pre nimene se cunoscă ale sale, de unde e că noi nu scimus ce se va intem-plă mane, său co se va intemplă pesto o óra. Si Solomonu in proverbiele sale dico că e percatu a vorbi multu, cu atat'a mai vertosu a desco-peri secretele, si acel'a e mai inteleptu entre scie se-si infrene limb'a sa, pentru că celu ce vorbesce multu (dico elu) face multe erori. Si in asta privintia voi spune unu casu straordinariu intemplat la Roma: Fulviu spuse inui-rii sale unu secretu mare co ilu impartasise Imperatulu Octavianu. Acum prin vanitatea fe-miei descoperindu-se fapt'a, Imperatulu mustă ou aspre cuvinte pre Fulviu pentru usioretatea mintii, astfelu catu elu desperat si-propuse a se ucide, dar mai-in-prima voi se arete femeii

superandu-se pentru atat'a lingusire, si voindu a li dă resplat'a ce merita, dice loru: io me multiameșeu, o primescu de sotia, dar voiescu si zestre precum se cuvinte unei asemene nunti, — una miia de talanti.

Testimoniele false anevoia potu suferi seruratile istetic.

Crasu aperandu pre Pisone intr'o causa fōrte importantă, unu omu cu numele Silu folosiu testimonie false spre vătmaroa lui Pisone insusi. Deci Crasu pentru a reproba si a face de risu aceste testimonie, dice: se pote, Sile, cumca celu ce ti-a spusu tie aceste cuvinte, le-a disu din ura. Silu consenti la acēsta, si Crasu purceșe: se pote inca se fie — dice — cumca tu nu ai intielesu bine. Silu areta că si la acēsta consentiesce. Atunci Crasu adause: pote inca se fie cumca tu neci candu n'ai auditu ceea ce dici că ai auditu. Acum se nasou unu risu universalu, si martorulu mentiu-nosu re-mase confusu si superatu, dupa exemplulu semiloru sei.

Catu e amicéti'a de solositoria si pretiosa.

Dicea inteleptulu Socrate că nu este profesione mai pretiosa, din care se se tragu mai multa dobanda său placere, de catu a avea unu amiou, si de aceea este de mirat că oménii

nu-si supunu atatee ambitiuni si avaricie daunóse si nu-si dan ustăndă a castigă amici. Asemene Aristotele fiindu intrebatu ce insümna amici, respunse: o anima in dōue corpori.

Afacerile de importantia trebuie găsite cu incetul si nu in furia.

Respondindu-se fām'a nesecură cumca Alessandru celu Mare e mortu, antistii din Atena se radicau cu energie voindu a rescolă pororul ca se-si recastige libertatea. Dar Focio-ne unu omu p're inteleptu, negasindu acel fāme de basate, le respinse dicendu: nu alertati la furia cetătieniloru, acceptati alte sciri, pentru că daca Alessandru e mortu astazi, credeți-mi că mortu va fi si manc si poimane.

Medilice contra amorului si in ce statu se găsesc inamoratii.

Careto Tebanulu fiindu intrebatu care mediloci ar fi mai bunu si mai securu contra amorului, respunse cu icsusintia: fomea, si daca asta nu ajunge, timpulu, si daca nici acesta nu e destulu, latiulu (fomea). Voindu a dice că daca pe calca fomei si a timpului nu se nemincsesce amorulu, atunci nu pere de catu prin mōrt. Si Catone betranulu — unii atribuescu lui Platone — dicea că toti acei co cadu in a-

ocupați și noi, căci nu este fum de unde nu este foc. Facem se urmeze acă acele schită de tratat:

I. Prusia neci într'un modu nu voiesc să impede po Austria a se lăsi în Orient, de către ce în acest modu se va intemeia unu zidu durabil contra poftei de cucerire ale Rusiei și se va asigura pacea Europei.

II. Daca Austria nu va face pedezi tendințelor de uniune ale Germaniei, Prusia declară a fi gata se influențeze la Pórtă în acel intileșeu, ca acea se se inviosească a redă nependintă a tierilor: Muntenegru, Bosnia, Serbia și Principatelor dunarene pentru desdaunare in bani, și ca aceste tieri, avându administratiunea loru propria, se se pună in privindă diplomatică și militară sub scutul imperatului Austriei carele va fi alorū supremă băliducă.

III. Sub aceste condițiuni Prusia și Austria garantă Turciei posesiunile ei, presupunând că Pórtă va da libertate religiunaria suđilor ei și că va code insulă Creta Greciei pentru desdaunare in bani.

IV. Decumva acestu proiectu nu s'ar potă realiză pe cale diplomatică atunci Prusia va dă aliatului seu, Austriei, ajutoriul recerutu pentru ca ea se se latiesca in Orient prin arme.

V. Pentru acă promisiune a Prusiei Austria nu va avea se facă pedezi desvoltarii Germaniei ca statu unitu si sengura va intră in confederatiune cu tierile ei nemtiesci.

VI. Imperatulu Austriei se inviosească in casulu unui resboiu ce l'ar portă Germania cu atare potere strina, trupele ei nemtiesci se le deea la dispuseiunica si sub comand'a suprema a regelui Prusiei.

VII. Regele Prusiei inceă să dă unu asemenea numeru de trupe sub comand'a suprema și la dispuseiunica imperatului Austriei in casu ca Austria se fie amenintată de atare resboiu cu potere strina.

VIII. Statele aliate ale Austriei și ale Germaniei și garantă in reciprocitate posesiunile, asigurând astfelui pacea Europei.

IX. Imperatulu Austriei se inviosească prin o decisiune parlamentaria se se introducă intierile nemtiesci de sub corona sa accleasă legi, monete, măsură si poderei cari sentu sunt si in Germania.

X. Imperatulu Austriei se va incorona în fie-care statu de sub corona sa si pe fratii si nemurile sale i denumescă de vice-regi ai acestor state. Acești vice-regi facu parte la dict'a mare nemtieșcă a principiilor.

XI. In fine Austria pretinde ca Prusia să concéda administratiune internă, nependentă fio-carui statu nemtiescu, ca ca (Pr.) se garantează suveranitatea fio-carui principie nemtiescu si, exceptiunandu numai Schleswig-Holstein, statele anexate se le redeo domitorilor loru de mai nainte, sustinendu-si ea numai diplomatică si poterea armata a acestor state, pentru ca se apore dreptulu Germaniei numai fatia cu strainetatea.

XII. Sub condițiunile acătate intra in confederatiunea nouă nemtieșcă statele nemtiesci ale Austriei, precum si Bavaria, Wür-

temberga, Baden si Hessen si recunoscu pe regele Prusiei, Vilelmu I, ca imperatu nemtiescu.

Din comitatulu Hunedorei in 3. sept. 1867.

Corespondintă din Deva cu datulu 16 augustu 1867, care in nr. 62 alu Concordiei se arata publicului tienendu-se de mana cu una comitiva plina de modestia — s'au facut pre contulu a mai multoru inteliginti din comitatulu Hunedorei, fora ca acestia se si sciu ceva despre ea.

Acea corespondintă sosindu pre la noi, am primit'o cam rece, pentru că din mai multe cause, nu ne vine bine — e in contra convingerilor noștri — nu e voia nostra!

Multu ne mirămu, cine ar potă fi acel'a, care incognito ni se impune de conducatoriu romanilor din acestu comitat.

Din corespondintă se vede aprintu, că D. corespondinte, pre noi nu ne cunoscă, si cu multu mai pucinu scie impregiurările noștră — so potă că e unu caletoriu din alta tiéra, — care umblându pe aici si-a facutu planulu seu, fora a ne intrebă pre noi.

Ni pare reu Dle corespondinte! decumva esti Dta acel'a pentru că am presupus mai multu despre Dta, si neci voimur se to judecămu din erórea acăstă, — fora numai-ti recomandămu, ca de alta data se nu fi asié de superficialu, in catu informatiuni false, se te seduca la neadeveruri, cari vatema sentiu de dreptate si onore — si apoi interesele propriu se nu le preferi intereselor u-niuniale.

Daca ai voitu se te interesezi de causă nostra, se fi scrisu Dta mai bine, despre abusurile cele multe, cari pana acum au ruinat poporul de in acestu comitat, se fi scrisu Dta, cum unii, dar numai unii de intre amplioatiile de pana acum si-au facutu avere, pre căi rușinoase, sub mantaua justitiei, se fi scrisu Dta, că amplioati politici nu s'au ingrijit de nece una scola in totu comitatulu.

Intentiunea Diale inse, a fostu altă — si combinațiile noștră au aflatu asociatiunea ideilor Diale.

Idea conductoria a corespondintei e in sine frumosă si buna, dar nu i-a aflatu omulu, primo loco in candidatiunea Diale, — onore si stima Dlu Vladu. —

Amu aflatu si noi, că Ilustritatea Sa Dlu comite supremu contole Kun Goesard ar fi resemnatu postulu seu, pentru aceea inse, nu ai avutu de ce te grabi asiá tare, că noi nu suntem de pararea Diale. Principiile Dlu Conte Kun Goesard se arăta pentru vieti a constitutiunale basata pe dreptate si egalitate nu avemur dar causa de a propune asiá curundu pre altulu, dein contra esprimemu Dlu Conte reconoscintă nostra, si-i promitemu increderea nostra, daca potruncu de sentiu de dreptate si egalitate va fi si in venitoriu cu noi.

In casu, candu s'ar primi resignationa Dlu comite supremu, atunci avemur noi in comitatul barbatii demni de postulu acestă precum e Ilustritatea Sa Dlu consiliariu de orte Dimitrie Moldovanu si Ilustritatea Sa Dlu Ioanu

Piposiu, pre cari coi una suta sieptedieci mii de romani i-ar postu din tota anima.

Cetrasianu.

Oradea-mare 8 sept. 1867. *)

(Cateva observatiuni la replică a lui membru directiunalu din Aradu I. Goldisiu aparuta in nr. 92 alu „Albină.”)

Sum de acea convingero firma, că celu ce pasiesce pe terenul publicitatii a debacă contra cuiu, pentru a potă dă ponderositate mai multa afirmatiunilor sale, este neincungiuveru, ca se fie petrunu de posibilitatea adeverului, in meritul carui-a voiesce a pledă. Din acestu punctu de vedere si rogu on. Redactiune a-mi cede, spre a-mi potă face — in colonele pretiuitului Dyóstre jurnalul „Albină” — observatiunile cuvintiose referitorie la replică mentiunata, in respectul adeverului.

D. membru directiunalu I. Goldisiu in locu de a-si fi implinitu numai misiunea, la carea se fie competinte, cugeta de mai bine a dă cu bat'a in balta spre a alungă pre cei ce cartesecu a supra on. directiuni; căci fara de a se fi supusu unei judecăto mai seriose, după cum cerea importantă obiectului, facu asertuniile reportate in causă impartirei ajutorielor din partea on. Asociatiuni nat. din Aradu — de „nefundate,” candu faptu insa-si dovedesc mai multa partialitate in favoarea cunoșteștilor, despre ce, daca s'ad potutu altii si de soiul lui G. a-se convinge, credu că si dsa s'a potutu convinge. Decei dara ceva pozitivu nu potă fi si negativu prin urmare nici in curs'a nefundatiatei duii G. nu se potă prinde, său dora la dsa se potă si astu felu, — fie-i de bine, pentru asiá ceva nu voiu a me luă cu dsa de capu...

Inse ce se mai vedi dlu Goldisiu incepă a se arăta si mai gratiosu in favoarea mea sa candu-mi onore cu candidatur'a celor ingrații. Dsa si-puse ustanéla in catu i fu eu pótintia a me face de partid'a acelor si priji exemplu, dintre cari observediu exemplul pronunciatiu de nemoritorulu barbatu G. Popa, plinul de esperiintă si de adeveru, pe care lu stimediu din anima si din sufletu, inca totu mai tare mi placea, decumva asemenea procedura exemplară se dovedea si din faptele comisiunei examinatoare de suplicele suplicantilor, unde, după cum se vede, influența duii G. in interesulu cunoșteștilor dsale, a apasatu multu. — Dreptu acă, pentru delaturarea a ori ce neplaceri in venitoriu facia cu on. directiune, recomandu asemene exemplu si duii Goldisiu, — căci nu a-junge nemie a ne fali cu exemplu barbatilor esecinti ai națiunii noștră dovedita prin exemplu, nu numai cu cavitulu, ci si in fapta. La cele ce-ro facu atentu duii G. ca mai bine a se face membrulu on. Asociatiuni, i-respusu, că inca nu e tardiu, prin urmare nici am lipsa de imbiatiunea dsale.

Mai deosebită ascinchararea cea minuhată ce

*) Sunt cateva luni, am respinsu publicarea unei replică in termeni neindatini in diaristica, dar ni s'a imputat de multe laturi. Acum dar publicămu unu de asemenea soiu, curiosi se vedem ce vor dice acele laturi.

Red.

o face dlu G. intre celu ce s'a laudat că va bate tocă la alta usi de cumva nu-i vor dă ajutoriu, si intre mine, prin alăs'a dsale sentinta „de se vorbim si mai chiaru” — ajunge a me pronunciă pe mine de unu asemenea a fi fostu. Mai bine facca dsa, daca se pronunciă altecumu, său dedea pe respectivulu afara, si nu-lu ascunde sub mantu'a dsale, atragendu suspiciunea asupra-mi. Placa dle G. acă pretindu chiarificare in interesulu adeverului, căci la din contra potemu ajunge si la alte neplaceri, — Ti multiamescu pentru candidatur'a ingraților, ea nu e de a se insusă mie.

Pana acă totusi fura cum fura, dar dlu Goldisiu a cugetat la ceva si mai nobilu, mai frumosu si mai coresponditoru demnitati omenesci. La ce? dsa spăra că prin asertuni false ce pôrta semnul mentionei si mai bine si-va ajunge scopulu afirmatiunilor dsale reputatiōse. Dsa me anumera intre cei multi cari au voitu se insiele On. directiune. Tare te insielide G.— la astă nu vei potă stă peptu la peptu, dar de vei potă, neroculu dtale, inse nu credu.

Căci eu după cum mi aduce aminte, pre cum in anulu trecutu asiá si in anulu acestă am incunoscintiatu On. directiune esactu, că sum stipendistulu Ilustrei Familia Mocioniene, ce dta se mai si pe catu esti, nu vei potă negă. Inse decumva dta nu te-ai intercasat asiá tare de mine, după cum se potă explică din asertionea dtale, placă a te convinge din foile publice Albina si Concordia — că nu sum numai de ieri dalală ieri stipendistulu Ilustrei Familia, si ca atare e cu nepotintă ca se potu devin la suspiciunea tendențioasă, unde dta voiesci a me strapune, facia cu Oa. directiune.

Dara se mai vedem catu e de consecuente dlu Goldisiu in afirmatiunile dsale. Dsa voiesco a demestră causă amovarei mele din inscripțiunea intentiunata facia cu On. directiune, pe candu la cel'a laltu stipendistu afirma, că On. directiune nu a avutu seire că e stipendistu, si pentru acă n'a fostu clu impinentat cu amovarela duii G.— bagu săma, căci elu primi ajutoriu, — totusi pe mine me alarmă dlu G. de inscripțioriu. Ce mai consequintia minunata.

Öre acum'a după afirmatiunea dtale, care amu insielatu On. directiune mai bine? de si-su pe depăin convinsu, că On. directiune a avutu seire despre ambii. — Mai incolo dice domnul G. că ajutoriul On. Asociatiuni nu s'a potutu consideră de mosia intre doi insi, ci s'a datu preferintă celuia ce a speculat mai bine cu talentul său. E bine dle G.—dar de ti puneai unu picu de ustanéla a cercă, apoi astă de bunăsemă si la mine progresu asemenea ca la cei 11 individi; — dreptace'a daca nu s'a potutu consideră de mosia intre doi, s'a potutu consideră de asemenea intre cei unsprezece, findu că dta nu ai scintu că suntemu stipendisti. Apoi candu mi dău parerea că erau destui 6 compenținti dintre Oradani pentru primirea ajutoriului, nu alegă dta a pledă ca si candu asi vorbă in interesulu propriu, nu, nu am invetiatu acea maestria inca nici am lipsa de ea, ci cugetu că in interesulu On. Asociatiuni.

Mai bine facea dlu G. decumva nu visă, ca si candu numai dsa ar fi membrulu On. di-

superarea sa, carea mirandu-se i respunse in acestu modu: in adeyeru, Fulvie alu meu, tu n'ai cuventu a te superă pre mine, pentru că in atătă timpu catu am traitu cu tine, tu n'ai potutu cunoscăe usioretatea mea, său daca ai cunoscăt'o, tu te-ai incrediutu in mine. Dar ori cum se fie smintă ta, io totusi sciu se fiu cea d'anta intru a pati pedepsă. Si atunci delocu se ucise cu unu cutită ce avea la mâna. La spatele ei, in asemenea modu feco bietulu barbatu. Acestu evenimentu tristu lu caușa nesciintă a de a pastră secretulu, dreptaceea pre bine dice Ovidiu: Eximia est virtus praestare silentia rebus: At contra gravis est culpa, tacenda loqui.

Ambiția impedece lenisca omului.

Pregatindu-se Pirhu a plecat in Italia contra Romanilor, Cinea filosofulu amicu intima alu lui l'intrebă ce va face daca va invinge pre romani? caruia respunse: noi ne vomu face domni in tota Italia. Si daca noi vomu castigă Italia (dise Cinea) ce vomu face apoi? vomu subjugă (dise Pirhu) Sicili'a cea roditoră ce i-e aproape. Cinea: Si daca Sicili'a va fi subjugată, va fi acăstă finca batalie? Pirhu: Daca Ddieu ni va dă invingere, noi ne vomu cugetă de lueruri mai mari, pentru că cine s'ar potă retine de la Livia si Cartagine? Acă cugetandu-se unu picu Cinea, dise: Si daca vomu fi castigatu totu,

ce vomu face in fine? Atunci Pirhu ridindu respunse: Ne vomu bucură desmerdandu-ne vieti a in pace si bucuria. Si ce ne opresce a stadi (adause Cinea) de la pace si de la bucuria daca nu ambitiunea ta?

Usurarii si calumniatori sunt fierile cari storeu vieti a civile.

Teocritu fiindu intrebatu cari fieri sunt mai grosave in lume, respunse: pentru munti si pentru paduri sunt leii si ursii, — pentru cetati si orasie usurarii si calumniatori. Aristotele atribuesce asta dicorului Diogene cinicul.

Filosofii nu se lasă a fi apesati de lipse.

Cerendu Aristipu filosofulu bani de la Dionisius tiranulu, Dionisius si-areta mirarea sa dicindu: cum de ceri bani Aristipe, tu care putiun mai nante dioeai că inteleptii n'au lipse? da-mi mai antaiu (dise filosofulu) si atunci te voi manu do indoilea ta. Primindu banii cerutii, dise delocu: nu vedi tu Dionisie că io acum n'am lipsa, si că dara vorbele mele nu se contradicu.

Inselitorii lauda pre altii in daun'a loru si spre folosulu propriu.

O vulpe avendu unu cane din derertru, fugă din respoteri, dar in fine ne mai potendu

fugi, dede dinu intempiare preste unu iepure si-lu pesugari. Atunci vulpea intorcându-se catra eane, i dise: ce vrei, cane, se faci cu mine? daca io am carne rea de nu me manca neci lupii. Prinde iepurele cest'a, are carne buna si delicata. Canelui placndu-i statul, lasă vulpea, si se dede după iepure, carele fiindu mai ageru, scapă, astfelu catu canele re-

mase si for'de vulpe si for'de iepure. Puteniu apoi iepurele intalnă pre vulpe, si se planse forte că l'a descoperit si l'a laudat canelui. Carula vulpea respunse: O fieră nemultiamintă, te plangi a supra-mi pentru că te-am laudat atătă, dar ce ai dice daca io te-asi fi defaimat?

Ceva astănu sănătatea scăzută uneori pre omu din perioadă.

Unu francu a provocat la bătaia pre unu Genovanu, pentru că acestă avea in scutu insimnele (arme) francului. Venira la campu Genovanulu cugetă rapede o gluma si dise: din ce caușa me chiami tu aici la combate? Pentru că io pretindu, respunse franculu, cumca insimnele acestă sunt de la strabunii mei, era tu le usurperi. Genovanulu intrebă cari sunt insimnele lui. Francesulu respunse: unu capu de bou. Atunci Genovanulu dise: N'avem lip-

sa a ne bate pentru acăstă căci insenmulu meu o unu capu de vaca.

Cu cuvinte ingeniose si rapedi, se combate a descerbicoitatea altuia.

Po tempulu lui Octavianu Imperatulu era la Roma unu poetu grecu, carele din candu in cuget, esindu Imperatulu demanătă din palatiu, l'intimpină si-i presentă o frumosă epigramă in limbă greacă. Dar Cesarele, desă lu precepea, spre nenorocirea pocitului inso nu mai dedea nemica, ci inca voindu odata se glu-măsca, dora si pentru a scăpa de elu, vediendu că vine spre densulu pentru a-i presentă, fa insusi (Cesarele) celu d'antaiu care i dede o epigramă asisdere grecescă, compusa de elu si serisa de propri'a sa mana. Grecovlu o primi cu bucuria, incepă a o cete, cetindu' areta cu fată, cu cuvintele si cu gesturile cumca i place forte. Dupa ce gătă de cete, si-bagă man'a in pung'a lui cea seraca, si apropiandu-se de Octavianu i dăde veri doi danari dicindu: Cesare! primesec acăstă ce-ti dau, nu după starea ta, ci după potere mea, că daca asiu avé mai multu, ti-asu dă mai multu. Acum se incepă unu risu universalu, Imperatulu ridea mai multu de toti, si-i darul delocu 100.000 de sesterti.

rectiuni, si credea preferintia altuia dintre domnii membri esterni, carele de buna séma mai bine nimeria adeverulu in obiectu de catu dlu Goldisiu.

Dar io spunu, că, avendu fericirea nainte de a me delecta cu replic'a dsale, a me convinge prin un'a ocazie binevenita despre procedur'a impartirei ajutorielor din partea On. Asociatiuni pe deplinu, in cau'a acésta nu am nimicu de a face mai multu cu dsa. Déesa mai are de a impartí ceva numai deschilinitu cu mine, totu de una sum gat'a spre servire. Si dupa ce nu potu fi discipululu atatoru dascali, — Ti multiamescu dle G. placă si te fa senguru cu voia buna la invietiaturile dtale, că eu nu voiu avé lipsa de ele neci candu; ce esti dtá si cu voiu fi, dar si dtá poti fi ce sum.

G. Martinescu, juritu.

Economia.

Tergulu de Viena.

Pretiurile negótielor sunt:

centenariulu (marge, mage)

Bumbaculu Egiptianu	100 fl.	105 fl.
" Nordamer. middl.	70—80	"
" Grecescu	68	70
" Levantinu 1.	55	60
" Persianu	48.50	53
" Ostind. Dhol. fair	55.50	"
" " Surate fair	46.50	48.50

Canep'a de Apatin	—	
" Ital'a, curatite faine	fl.	fl.
" mittf.	"	"
" Poloni'a naturala	"	"
" curatita	"	"

Inulu natural de Polonia	—	
Moravia natural	"	"
Mierea de Ungari'a naturala	18	18½
" Banatu alba	—	"
" Ungari'a galbena	18½	19½

Sementi'a de trifoiu din Stiria	—	
cea rosia curatita	29.50	— 30
" lucerna italiana	"	"
" francésca	"	"
" ungurésca	26.00	26.50
" curatita	28	29

Talp'a lucrata (Pfundleder	—	
prim.)	90	95
(Corametti) 88	"	90

Pelea de bou, uda cu cérne,	—	
cea din Poloni'a de	24	— 26
din Ungaria de	26	— 27
" " uscata cent.	56	— 60 fl.
" vaca "	54	57
" vitielu "	"	"
" fora capetine	132	137
" cu capetine	119	122
" din Poloni'a	93	100

Cleul' pentru templari celu negru	13	14
" " celu brunetu	17	19
" " celu galbenu	19	21

Oleulu de inu	32½	33
" rapitia (rafinatu)	—	"
" terpentinu galitfanu	13½	14½
" rusesou	15	16
" austriacu	19.50	20

Colofoniu.	7	— 7½
Smbl'a négra	5½	"
Unsórea de cenusia din Iliri'a	5½	"

" " Ungaria (alba)	"	"
" " (albastra)	"	"
Rapiti'a din Banatu, metiulu	—	

" austriacu	5.50	5.75
Perulu de capra din Romani'a	26 fl.	28 fl.

Lan'a de óie, cea de iérna	115	, 120
" " véra	110	, 120

" mielu	190	, 200
" óie din Transilvani'a	115	"
" " Brail'a, Jalomiti'a	80	"

" " Roman'i'a mare	76	"
" " mica	70	, 72
" tabaci (Gärber) din		

Roman'i'a	78	"
" óie din Banatu, cea		
comuna, grósa	65	"
" óie din Banatu tigai'a	75	"
" véra din Besarabi'a	"	"

Unsórea de porcu	39.50	41.00
Slanin'a afumata	42.00	— 43.50

Cér'a din Banatu si din Un-	128	, 131
gari'a, cea galbena		

Prunele uscate, din 1865	25	, — 26
Zaharulu Raffinade	31	32
" Melis	29.50	30.50
" Lompen	28.50	"
Graulu din Banatu	89	metiul

5.80 cr.

Ordiulu 72 " 2.90 "

Ovesulu din Ungar. 50 " , — 2

Seulu de óie din Romania —

Coltiani (Knopfern) I. din 1866 15.00 16.00

" II. " 13.00 14.00

Dirdie (Trentie) Unguresci, albe 10.25 10.50

" , jumetate albe 8.25 8.75

" , obele — 6 6½

" , ordinare — 5.25 5.50

Temisiór'a, 7 sept. 1867.

(Reportulu de septemana a Loidului din Temisiór'a.) — Cercarea buna a bucatelor să'stiențu in intregul decursu alu septemanei presinte, influintandu a suprai si referatele favorable de la piatile straine. Pentru marfa la terminu — considerand că si cea afatória abie din candu in candu se pote străpăta — se pretindu pretiuri promte si se si a-jungu. Pretiurile bucatelor se le aveau in septeman'a trecuta se respundu si acum cu placere, era anumitul porumbului (papusioilu, curudiulu) i s'a urcatu pretiulu cu 30 cr.

Notămu:

Grâu, 88/89 Z cu fl. 4.60—65; 87/89 1/2 Z fl. 4.45—4.55; 85/89 1/2 Z cu fl. 4.25 4.40 cr.; urmare 3 fl. 80—90 cr. — Secar'a 78/80 Z cu fl. 2.70—2.75. — Cucurudiulu cu fl. 3—3.10. — Ordiulu 66/70 Z cu fl. 1.75—1.85. — Ovesulu 46/48 Z cu fl. 1.30 1.40. si 10%.

Aradu, 7 sept.

Tempulu este neintreruptu caldu si uscatiosu, nu capetă plóia si viile ni se strica, casf cuourudiele. Cu trecerea si cercarea bucatelor inca nu ne potem laudă, din unic'a simpla cauza că transportarea loru se intrerupe prè adesea. Grâul suferă mai multuprin acésta fatalitate a comunicatiunii; negotiatorii facu capariri pentru optobre cu multu mai voiosi, de catu se cumpere grâul de acumă, pentru că nu-l potu spedă. Pentru optobre lu caparesco cu fl. 4.50, marfa de 87 Z, pana candu grâul curatul (prima) efectivu abie lu primescu cu 4 fl. 60 de metiu. Cateva mii meti de grau 84—89 Z trecu de la curtea calei fer. d'aci cu fl. 4—4.10 si grâu de 86—89 cu fl. 4.30—35 cr. — Secar'a era in dilele din urma cerata mai vertosu pentru strainetate si se vendaru vr'o 15000 meti cu 2 fl. 80—85 era la piatiu trecea cu 2 fl. 70—75.